

★ Opprør

5-06

**NEDTELLING
TIL
NYTT PARTI**

Opprør

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: paal@rv.no

Redaktør

Pål Hellesnes
paal@rv.no

Ansvarlig redaktør

Torstein Dahle

Redaksjon dette nummer

Pål Hellesnes
Kristine Nybø
Jenny Maria Lundgaard
Eivind Volder Rutle
Gudmund A Dalsbø
Christin Aamodt

Beth Hartmann

Design

www.okular.no

Layout

Pål Hellesnes

Opplag

1800

Leder

Torstein Dahle

Kontaktinfo

Osterhausgata 27
0183 Oslo
Tel: 22 98 90 50
Fax: 22 98 90 55
Epost: rv@rv.no

INNHold

- Side 4: Klokka tikker mot samling
- Side 5: Åtte nyttige punkter om tjenstedirektivet**
- Side 7: Nytt fra NTL-landsmøtet
- Side 8: Ny valgstrategi for RV**
- Side 11: Bokmelding: Ny bok fra ATTAC
- Side 12: Nytt fra RU
- Side 13: Boligaksjonister organiserer seg
- Side 14: Utdanningsforbundet, for eller mot lokal lønnsdanning?
- Side 15: Tegneserie av Anna Watson

To nervøse brurer

Når ein gifter seg vert det sagt at ein skal ha på seg "noko gammalt, noko nytt, noko lånt og noko blått" (Dette gjeld sjølvsagt brura. Brudgommen er alle nøgde med berre han greier å skaffa seg ein mørk dress og møta opp). I helga skipa me i RV, AKP og RU til kvinnekongress med 80 flotte damer som er klare for å danna eit nytt, feministisk parti.

Det gamle skal syna kvar ein kjem frå, det nye skal syna at ein skal inn i noko nytt, det blå skal symbolisera truskap og styrke – i rørsla vår vert det vel raudt i staden. Og noko lånt: både konferansen og me som parti har som mål å byggja på røynsler lånte frå den daglege kvinnekampen i verda, utanfor partiet.

Konferansen synta tydeleg kvar rørsla vår kjem frå, med å invitera Kjersti Ericsson til å innleia om vilkåra for kvinnefrigjerung. Fleire av deltakarane og innleiarane hadde røynsler frå tidlegare rundar i kvinnekampen, frå abortkampen på 70-talet og kvinneopprøret i AKP. Samstundes fekk me òg med oss noko nytt. Kristin Førde frå toåringen Fett gav oss tre viktige feministiske utfordringar: Ver ein partipolitisk opposisjon til likestillingsbyråkriet og likestillingsministeren! Utvikla analyse og politikk for korleis få fedrane til å delta i familien utan å svekkja kvinners rettar, og koma på offensiven ihøve mannrettsrørsla. Utvikla ein feministisk antirasisme så me kan imøtegå Hege Storhaug.

RV og AKP liknar to nervøse brurefolk som ikkje liter heilt på kvarandre enno, som ber med oss mykje gammalt, som er nyfikne på kva me kan få til saman, som gjerne vil vera opne for nye erfaringar og innsikter, men er litt skeptiske òg. Men når ekteskapet fyrst er i boks, kjem me til å stå saman i gode og vonde dagar, slik det blå (eventuelt raude) skal symbolisera. Og dessutan gler båe brurefolka seg til endeleg å få ei borgarleg ordning på foreldreskapen til Raud Ungdom.

Det var ei optimistisk stemning på konferansen, som uttrykte at Nytt Parti, det er noko me gler oss til. Men når alle som skal vera med har med seg litt gammalt, litt nytt, litt lånt og kanskje litt blått – so seier det seg sjølv at Det Nye Partiet vanskeleg kan verta HEILT nytt. Størsteparten av medlemene kjem til å vera dei same som før, men kanskje med ny hårklipp, vonleg ei ny, god erfaring av fellesskap og ny arbeidsglede. Det er ikkje så gale, det. Eg trur det kan verta ganske bra.

Gudrun Køve Juuhl, kvinnepolitisk ansvarleg

søker landsmøtesekretær

Har du lyst til å ha ansvar for å utforma det kanskje mest spennande (og siste!) landsmøtet i historia til RV? Då bør du snarast skriva ein søknad på jobben som landsmøtesekretær. Jobben vil innebera å ha organisatorisk ansvar for landsmøtet, og arbeidet vil foregå i tett samarbeid med partisekretærene (Pål Hellesnes og Beth Hartmann).

Arbeidsstad:	RV sine kontor i Osterhausgate 27
Stillingsprosent:	100%
Løn:	Standard RV-løn (omlag 270.000/år)
Tiltreding:	Så snart som råd etter nyttår
Arbeidstid:	Fram til ei veke etter landsmøtet 9-11/3
Kvalifikasjonar:	Organisatorisk røynsle, arbeidsvilje
Søknadsfrist:	1. januar 2007

Søknad sendast til RV, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo, eller på epost til rv@rv.no

Klokka tikker mot samling

Nå blir det alvor! Denne artikkelen MÅ du lese, dersom du vil vite hva som kommer til å skje i samlingsprosessen i tida framover.

Av Pål Hellesnes

Helt siden RVs landsmøte i februar 2005 fatta det overraskende vedtaket om å forsøke å få til en samling av de revolusjonære kreftene i Norge til ett parti, har det foregått en omfattende prosess med debatt både i RV, RU og AKP, og i fellesmøter mellom de tre organisasjonene. Vi har også hatt møter med andre organisasjoner og miljøer. Landsmøtet i RV i mai 2006 stadfesta intensjonen. I løpet av 2006 ble det satt i gang en prosess med direkte samtaler mellom ledelsene i RV, RU og AKP gjennom et felles utvalg kalt "Samordningsforumet" (SoF). SoF har hatt i alt 7 møter, og drøftet mange ulike sider ved opprettinga av et nytt parti. SoF har videre opprettet en rekke underkomiteer, som skal gå nærmere inn på ulike sider ved prosessen:

- ◆ Prosedyren for stifting av partiet, stiftelseserklæring og navn
- ◆ Vedtekter og organisatoriske spørsmål
- ◆ Program og formålsparagraf
- ◆ Ledelse for det nye partiet

Lørdag 18/11 ble det holdt et historisk møte på Jordal skole, der landsstyret i RV, sentralstyret i AKP og sentralstyret i RU var samlet til felles møte for å drøfte det videre arbeidet. Som en følge av dette fellesmøtet kom man fram til en konkret tidsplan for stiftinga av et nytt, revolusjonært parti:

Det kommer til å bli sendt ut ei pakke som inneholder forslag til hvordan det nye partiet skal se ut: Program, vedtekter, prinsipper for ledelsen, og stiftelseserklæring, før jul. Det er uhyre viktig at så mange lag som mulig i RV får gjennomført møter lo-

kalt for å drøfte det som er sendt ut, og gir innspill til RV-ledelsen i løpet av januar. På fellesmøtet for RV, RU og AKP første helga i februar kommer vi i praksis til å "låse" hvordan partiet skal se ut – deretter vil RV og AKP hver for seg måtte ta stilling til om forslaget ser såpass bra ut at man kan legge ned sitt eget parti til fordel for det nye. Det betyr at fristen for innspill fra lokalledd og enkeltmedlemmer til de utsendte forslagene i praksis vil være 28/1 -07.

Dette er kort tid! Grunnen til at tidsplanen er såpass knapp er sammensatt: For det første vedtok landsmøtet i RV at vi ønsket å få ferdig prosessen med nytt parti i god tid før listestillingsfristen til lokalvalget 2007 går ut (31/3). Videre er det en klar oppsummering fra mange ulike møter både lokalt og sentralt at den politiske avstanden er såpass liten at det skal la seg gjøre å få til noe sammen. Til slutt kan vi nevne at dette nå har vært gjenstand for omfattende demokratisk debatt i RVs organisasjon i to år – de fleste har hatt sjansen til å engasjere seg i debatten.

Stiftelseslandsmøtet vil bli en spesiell opplevelse. Dit vil alle delegatene fra RVs, RUs og AKPs landsmøter komme som delegater. I tillegg vil alle andre som ønsker å være med på stiftinga kunne møte opp og ta del. Det blir en stor kraftmønstring av den revolusjonære venstresida. Møtet vil ikke kunne endre på det etablerte grunnlaget for det nye partiet (programmer, vedtekter osv.) som RV og AKP har kommet fram til, men vil kunne gi retning og strategi til det nye partiets første

valgkamp, og utforme praksisen til partiet gjennom handlingsplanen. Om vi får det som vi vil, vil det være mange gjester fra andre organisasjoner og fronter som hilser det nye partiet, og forhåpentligvis vil vi kunne sparke i gang en ny epoke for den revolusjonære venstresida med et smell!

fakta

TIDSPLAN FOR PROSESSEN

På det felles møtet for AKP, RV og RU ble det enighet om denne tidsplanen for prosessen fram til danninga av et nytt parti:

- Arbeidsgruppene under SoF har frist til 14/12
- SoF behandler arbeidsgruppenes forslag 15/12 og innstiller overfor ledelsen i RV, AKP og RU
- Ledelsene i RV, AKP og RU er ansvarlige for behandlingen i sine organisasjoner, og sender ut i sine respektive organisasjoner før jul
- Siste frist for innspill fra lag og medlemmer er 28/1 2007
- SoF-behandling i uke 5, med innstilling til fellesmøte av LS i RV, SST i AKP og SST i RU som holdes helga 2-4/2-07
- Utsending i organisasjonene i uke 6
- AKP-landsmøte 2-4/3
- RVs landsmøte 9/3-07
- Stiftelseslandsmøte 10-11/3-07
- RV-nedleggingsmøte 11/3-07

Åtte nyttige punkter om tjenestedirektivet

Av Gudmund Dalsbø

Hensikten med EU

Vi siterer fra EUs nettsted: «EU-landene udgør en stadig mindre prosentdel af verdens befolkning. De må derfor fortsatte med at trække på samme hammel, hvis de skal sikre økonomisk vækst og være i stand til at konkurrere på verdensplan med andre store økonomier. Intet enkelt EU-land er stærkt nok til at gå enegang i verdenshandlen. Hvis de europæiske virksomheder derfor vil opnå stordriftsfordele og finde nye kunder, er de nødt til at operere på et større marked end deres hjemmemarked. Det er baggrunden for, at EU har arbejdet hårdt på at åbne det europæiske indre marked og derved fjerne de gamle handelsbarrierer og det bureaukrati, der er en hæmsko for de økonomiske aktører.» [http://europa.eu/abc/12lessons/index1_da.htm]

Hensikten med direktivet

«På nuværende tidspunkt hindrer en lang række barrierer på det indre marked tjenesteyderne, specielt små og mellemstore virksomheder (SMV'er), i at udstrække deres aktiviteter ud over de nationale grænser og drage fuld fordel af det indre marked. Dette svækker KONKURRENCEEVNEN PÅ VERDENSPLAN hos Den Europæiske Unions tjenesteydere.» (Betraktning nr 1a i direktivet, vår utheving.)

Direktivet er gjennomført utydelig

Dels er mange begreper uklart definert. Dels sies det tydelig at tolkninga skal være dynamisk, dvs endre seg i samsvar med rettspraksis i EU. Dels er kommisjonen gitt mandat til å foreta en del mindre endringer i teksten. Men kanskje viktigst: Direktivet fastslår at medlemslandene skal bruke de nærmeste åra til å registrere

om nasjonal lovgiving er liberal nok. Det skal avgis en rapport om dette til Kom-misjonen, som så skal fremme nye forslag til samordning. Resultatet av dette er fullstendig uklart, bortsett fra at vi kan holde oss til det vi veit om hensikten med EU og med direktivet.

«Denne ramme er baseret på en dynamisk og selektiv tilgang, der består i først at fjerne de hindringer, der hurtigt kan ryddes af vejen, og derefter for de øvrige hindringer at igangssette en procedure med evaluering, høring og supplerende harmonisering af specifikke aspekter med henblik på at muliggøre en gradvis og samordnet modernisering af de nationale ordninger for regulering af servicevirksomhed, hvilket er ABSOLUT NØDVENDIGT FOR AT GENNEMFØRE ET ÆGTE INDRE MARKED for tjenesteydelser inden 2010.» (Betraktning nr 6, vår utheving.)

Hvem skal godkjenne?

Et viktig poeng med direktivet er å forenkle prosessen for firmaer som vil drive tjenesteyting her og der. Det skal derfor opprettes egne ekspedisjonskontorer som reduserer byråkrati og ventetid. Men hvem skal stå bak? «Der bør indføres kvikskranke med det formål at sikre, at den enkelte tjenesteyder kun behøver at henvende sig ét enkelt sted for at afvikle samtlige procedurer og formaliteter. (...) Kvikskranke kan oprettes af de administrative myndigheder, men en medlemsstat kan også overdrage denne opgave til handels- og håndværksskamre, erhvervsorganisationer eller private organer.» (Betraktning nr 25.) Og når et privat organ i Nederland eller Kypros har sagt ja, så gjelder det i Norge, eller??

Kommer alle offentlige tjenester inn under direktivet?

For at en tjeneste fra det offentlige skal være en tjeneste i direktivsammenheng, må den betales for. Hva betyr det? Direktivet sier: «Domstolen har fundet, at betalingskriteriet i alt væsentligt består i, at betalingen udgør det økonomiske modstykke til de pågældende tjenesteydelser, og har erkendt, at betalingskriteriet ikke er opfyldt i forbindelse med de former for virksomhed, der udføres af eller på vegne af staten uden økonomisk modydelse i forbindelse med dennes pligter på det sociale, kulturelle, uddannelsesmæssige og retslige område, f.eks. undervisning inden for rammerne af det nationale uddannelsessystem eller forvaltning af sociale sikringsordninger, hvor der ikke udøves erhvervsaktivitet.» (Betraktning nr 16.) Klar tale. Heilt til en husker at det blir mer og mer vanlig med stykkprisfinansiering. Så må vi kanskje vente på hva domstolen sier?

Er opphavslandprinsippet en saga blott?

I første utkast til direktivet het det at en tjenesteyter skulle følge regler og krav som stilles på området i hjemlandet, ikke i landet der tjenesten utføres, og at det var hjemlandets myndigheter som skulle kontrollere virksomheten. Altså om et portugisisk firma leverte tjenester i Norge, så skulle Portugal kontrollere at portugisiske regler blei fulgt. Dette sies å ikke gjelde lenger.

Og rett nok: Ordet «opphavslandprinsippet» er nå borte fra direktivet. Men ord er en ting – virkeligheten er annen. For fortsatt er det slik at det er strenge regler for hvilke krav landet der tjenesten utføres, kan stille. Reglene er i artikkel 16, og de heter ikke-diskriminering (like krav uansett nasjonalitet), proporsjonalitet (kravet må ha rimelig omfang for å nå et oppgitt mål) og nødvendighet. Og på siste punkt presiserer artikkelen: «kravet skal kunne retfærdiggjøres af årsager, der har at gøre med den offentlige orden, den

offentlige sikkerhet, folkesundheden eller beskyttelse av miljøet».

Det er altså bare når det er nødvendig på disse fire felt at det kan stilles krav til en tjenesteyter fra utlandet. Begrepene finnes også i EU-traktaten og de er prøvd for EF-domstolen, som har tolka dem restriktivt. Det er også interessant å vite at det forelå forslag om å ha med to felter til sosialpolitikk og forbrukerbeskyttelse. De kom ikke med, og dermed vil det ikke være mulig å stille krav på disse områdene. Her og på en rekke andre områder skal altså tjenesteyter forholde seg til reglene i hjemlandet – følge opphavslandprinsippet – og en offentlig tjenestekjøper har ikke lov til å bry seg med det.

Hva med mulighetene for sosial dumping?

Tjenstedirektivet fastslår klart at det såkalte utstasjoningsdirektivet har forrang. I dette heter det at arbeidere som jobber utenom eget land, skal sikres de lønns- og arbeidsvilkår som er lov- eller tariff-festa i vertslandet. Det er et stort framskritt, men betyr det at faren er over? Nepepe.

Hvilke vilkår det gjelder, er nokså presist definert i betraktning 41 (og i utstasjoningsdirektivet): «maksimal arbeidstid og minimal hviletid, mindste antal betalte feriedage pr. år, mindsteløn, herunder overtidsbetaling, betingelserne for tilrådighedsstillelse af arbeidstagere, især beskyttelse af arbeidstagere, der stilles til rådighed via vikarbureauer, sundhed, sikkerhed og hygiejne på arbejdspladsen, beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til arbeids- og ansættelsesvilkår for gravide kvinder og kvinder, der lige har født, samt for børn og unge, ligebehandling af mænd og kvinder samt andre bestemmelser vedrørende ikke-forskelsbehandling».

Men i Norge har vi ikke lovfesta minstelønn (bortsett fra i noen få pressnæringer), og nokså store deler tjenestesektoren har lav organisasjonsgrad og er derfor ikke dekt av tariffavtale. Hva gjelder da? I beste fall er dette uklart. Vi noterer også at det er en del ting i norsk arbeidsliv som ikke er nevnt, f.eks pensjon, natt- og helgearbeid, pauser, rettigheter for adoptivforeldre, rett til fri ved barns sjukdom og stillingsvern i forbindelse med verneplikt. Slikt er det da sannsynligvis ikke mulig å stille allmenne

krav om at skal gjelde.

Finnes det en vetorett (reservasjonsrett)?

Vi får tru det, enda om det er vanskelig å lese ut av traktatteksten. Gro

Harlem Brundtland sa under Stortingets debatt om EØS-avtalen: – Vi skal bruke vetoretten når det trengs! (Dagbladet, 16.10.92.) Utenriksminister Jonas Gahr Støre har nylig gjort dette: – Vi har en reservasjonsrett i EØS-avtalen. Den er selvsagt ikke der til pynt. (Dagsavisen, 09.11.05.)

Kilder for direktivsitater:

Direktivforslaget av 4.4.2006:

http://eur-lex.europa.eu/smartapi/cgi/sga_doc?smartapi!celexplus!prod!DocNumber&lg=da&type_doc=COMfinal&an_doc=2006&nu_doc=160

EU-parlamentets vedtak av 15.11.2006:

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?Type=TA&Reference=P6-TA-2006-0490&language=DA>

Hold deg oppdatert:

www.stopptjenestedirektivet.no

SYKEHUS, RELIGION, BERLIN OG MAO

Nytt nummer med blant annet disse artiklene:

- Gunnvald Lindset: Sykehuskampen – folkelig opprør mot staten og helsebyråkratene
- Ebba Wergeland: Moderne tider
- Arne Byrkjeflot: Reformen som lager minstepensjonister
- Ståle Eskeland: Balkan-krigen og folkeretten
- Sven Lindqvist: Og så tar vi Berlin
- Olav Randen: Religion og politikk
- Mimir Kristjansson: revolusjonær regjeringssundom
- Kristian Kårbø: Hallo Afghanistan!
- JanErik Skretteberg: Serbia – fem år etter Milosevic
- Samir Amin: Maoismens bidrag
- Mange bokomtaler

Tilbud: 150 kroner året – eller gratis prøveeksemplar?

roedt@online.no Konto: 6276.05.28108

Tjenestedirektiv-veto og ungdomsopprør

(Og RVerer sentralt i begge)

Det har vært flere viktige faglige landsmøter i høst, blant annet i Norsk tjenestemannslag. Opprør tok en prat med delegat Marius Helgå fra Nasjonalbiblioteket i Rana. Marius er 29 år, RVer og leder av NTLs ungdomsutvalg.

Tekst og Foto: Gudmund Dalsbø

– NTL er kjent som et nokså radikalt forbund. Levde forbundet opp til ryktet? – Både ja og nei. Uttalelsene om Midtøsten og pensjon gikk i riktig retning, men jeg kunne nok ønsket meg en skarpere tone. Prinsippprogrammet er når det gjelder mange aktuelle spørsmål rein RV-politikk, og jamen fikk vi ikke inn der et krav om veto mot tjenestedirektivet (på forslag fra RVeren Gudrun Høverstad).

– Var landsmøtet fornøyd med Stoltenberg-regjeringa? – Vi fikk besøk av både statsminister, finansminister og fornyingsminister, og disse fikk både ris og ros. De fikk naturligvis det glatte lag for sykelønnsaken, mens det kom for lite kritikk knytta opp mot pensjonsløsninga til regjeringa. I en uttalelse knytta til statsbudsjettet sier NTL at regjeringa holder rundetidene for å gjennomføre Soria Moria-erklæringa. Men i den samme uttalelsen rettes det kritikk mot fordelingsprofilen i budsjettet, mot den økte matmomsen og de økte egenandelene, og mot at det er en "pause" i be-

vilgningene til forskning og høyere utdanning.

– Det var tendenser til et lite ungdomsopprør på møtet, og du var i front. Fortell! – De fem representantene for NTLs omlag tusen studentmedlemmer gjorde en flott jobb med å vise fram at det er mye ungdom i forbundet, og at disse er organisasjonens framtid. Dermed kunne jeg skumme fløten ved å rette en pekefinger mot at vi ikke har ei skikkelig ordning med en ung ungdomsansvarlig på forbundskontoret. Den yngste av forbundssekretærene er 37 år, og han begynner strengt tatt å bli i eldste laget for å kunne snakke språket til de som skal verves som studenter på universiteter og høyskoler, eller de ferske i arbeidslivet.

Studentrepresentantene fremma meg som kandidat til å bli forbundssekretær – opp mot en av de sittende, som stilte til gjenvalg. Dette var et valg som jeg ikke kunne vinne, så etter at vi på denne måten hadde fått framprovosert en debatt om behovet for ungdom i ledelsen, ble mitt kandidatur trukket. Følte meg til tider som om jeg lå med hodet på blokka hos bøddelen, men fikk mange gode reaksjoner etter valget. Og jeg tror nok at når noen av dagens sekretærer går av med pensjon i løpet av perioden, vil forbundsstyret huske signalementene.

– Noen gode råd til andre unge som vurderer å engasjere seg i fagbevegelsen? – Enkelt og greit: Stå på for det du tror på! På de fleste arbeidsplasser er styret i

fagforeninga sjeleglad om det dukker opp en engasjert ungdom som vil gjøre en innsats. Før du vet ordet av det, er du valgt inn som ungdomskontakt, styremedlem, plasstillitsvalgt, hovedtillitsvalgt, du reiser på kurs og får en knallskolering, og du får mulighet til å virkelig bli hørt med det du mener.

Fagbevegelsen kan virke skummel med sitt "pampevelde", men om det skulle skje at "pampene" avfeier det du sier som ungdommelig dårskap, så vil likevel det du sier, bli hørt og på sikt kan du få gjennomslag. Også her er tålmodighet en dyd.

En ny valgstrat

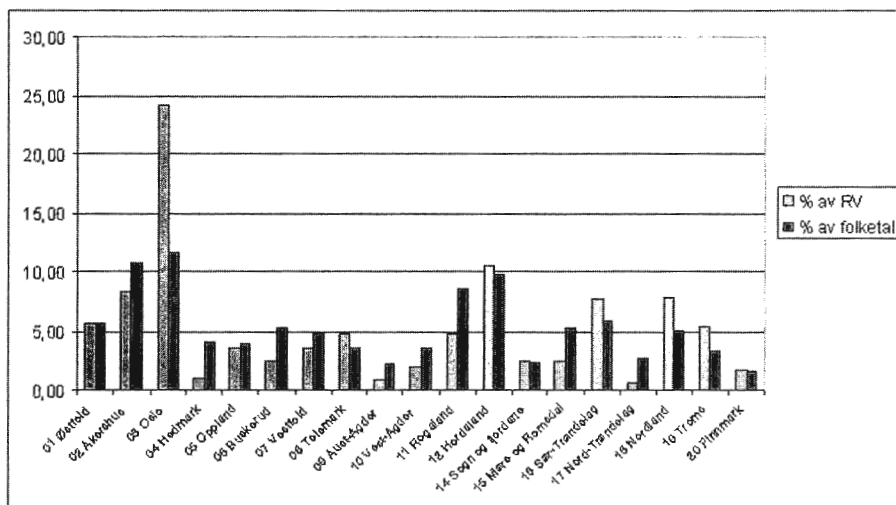
RVs oppslutting har lenge ligget stabilt rundt 1,3%. Skal vi komme ut av den situasjonen, trenger vi å diskutere hva slags strategi vi skal ha. Dette er et forsøk på nettopp det.

Av Pål Hellesnes

Hvor står vi?

RV er et lite parti – både oppslutningsmessig og i medlemstall. I de fire siste stortingsvalgene har vi fått i snitt 1,3% av stemmene, og i de fire siste lokalvalgene har vi fått i snitt 1,65%. I alt fikk vi 57 direktevalgte kommunestyrerepresentanter (inkluderer ikke fellestater) i 2003. Til sammenligning har vår nærmeste konkurrent på venstresida, SV, 1054 lokale folkevalgte.

Vi har per dags dato ca. 1600 medlemmer, fordelt som vist i figuren under.

Figur: RVs medlemstall, sammenligna med folketallet

Vi er med andre ord sterkt konsentrert i noen sterke fylker, og tynt spredt utover i resten av landet. Går vi inn og ser på noen av de sterke fylkene finner vi at bildet er ennå mer sentralisert:

Fylke	% av medl. i storby
Oslo	100
Rogaland	61
Hordaland	69
Sør-Trøndelag	94
Troms	76

I et lokalvalg, der målet er å stille (og komme inn med) lister i minst 90 kommuner og alle fylker, er det en ubetinga utfordring at partiet vårt er så vidt urbant. En videre utfordring er partiets organisasjon. For det første vil det være riktig å si at vi har en relativt svak organisering i hele landet. RVs lokallag henger ofte på noen få personer, eventuelt bare én person. Den grundigste og seneste analysen av disse lokale heltene ble presentert i Opprør 3-06. Her er noen utdrag av analysen:

Utdanning:

Fagbrev	27,9%
Videregående skole	18,6%
Høyere utdanning	53,5%

Kjønn:

Kvinner	14%
Menn	86%

Alder:	%
20-30 år	7%
31-40 år	7%
41-50 år	20,9%
51-60 år	58,1%
61+ år	7%

Fartstid:	%
0-10 år	20,9%
11-20 år	9,3%
21-30 år	14%
31-40 år	53,5%
41+ år	2,3%

Vi snakker altså i stor grad om en middelaldrende mann med høy utdanning og lang fartstid i partiet. Det er grunn til å tro at det er denne grunnstammen av "slitere" som har sørget for RV-lister rundt om i landet. Det er mulig at dette holder i dette valget også, men det er tydelig behov for fornying. Videre er satsing på "grunnstammen" i konflikt med det vedtatte målet om 40% kvinnelige toppkandidater.

Vi har en viss posisjon i ulike folkelige bevegelser, inkludert fagbevegelsen, men dette er en kapital vi i liten grad er i stand til å hente mye politisk gevinst ut av, ikke minst fordi våre folk i ulike fronter (fornting nok) er opptatt av å ikke blande rollene, eller å splitte frontene gjennom utidig partisjånisme.

I det partipolitiske landskapet varierer RVs posisjon fra sted til sted, både ut fra RVs rolle, men også ut fra politiske forskjeller i de andre partiene. Som eksempel kan det nevnes at RVs samarbeid med SV og de andre "rødgrønne" er langt enklere i Trondheim, der de andre står relativt sett langt til venstre, enn i Oslo, der SVs bystyregruppe står langt til høyre i partiet. På de lokale stedene der RV har fått et mer omfattende gjennombrudd, som Odde, Notodden eller Nøtterøy, spiller vi en helt annen, og mer sentral rolle, enn vi gjør nasjonalt.

Situasjonen med SV/Sp/Ap-regjering har som forutsett gitt åpninger for RV, som i noe større grad blir trukket med i ulike mediedebatter o.l., ikke minst fordi SV ikke fyller den kritiske rollen de tidligere inntok. Dette har likevel ikke medført noe gjennombrudd. Dette har trolig både ytre og indre årsaker. Den faktoren vi kan gjøre noe med er vår egen mediestrategi, og politiske prioriteringer.

Strategi for RV

Velgeranalyse

Det er spinkelt offentlig tilgjengelig empirisk grunnlag for å si mye om hva slags folk som stemmer på RV. Av åpne kilder vi har tilgjengelig finner vi:

- Statistikk over valgresultater i ulike stemmekretser
- Velgerundersøkelse publisert av NRK før valget i 2005
- Resultater fra skolevalgene

RV-veteran Arne Rolijordet har sammenfattet og analysert valgresultatene i Oslo over mange år i et grundig strateginotat som har blitt presentert for Oslo RV. Dette notatet har følgende hovedoppsummeringer:

- I Oslo er vi et relativt sterkt parti i indre by (Gamle Oslo og Grünerløkka), og svakere i alle andre delar av byen.
- Vi får ganske dårlige resultater i den mest proletære bydelen – Groruddalen.
- Rolijordet oppsummerer sin analyse slik: "Det er i hovedsak de intellektuelle sjiktene og ikke arbeiderklassen som stemmer på RV."

Påstanden underbygges av en velgerundersøkelse gjort av Synovate for Fellesforbundet, som viser at blant deres medlemmer (mange "menn med hjelm") får RV ca. 1% oppslutning, dvs. litt under oppslutningen i valget for øvrig. De store vinnerne der er Ap og Frp, med henholdsvis 51% og 35%.

NRKs velgerundersøkelse, trolig basert på data fra meningsmålingsinstitutter, oppsummerte RV-velgeren som en ung person, urban og kulturinteressert, liberalt innstilt og politisk bevisst. Data fra forbruks- og medieundersøkelser vi har fått tilgang til bekrefter bildet: RVs velgere er godt over gjennomsnittlig utdanna, er i alderen 30-59 år, og er svært interesserte i kultur og politikk. De er ikke spesielt glade i "massekultur".

I forberedelsen til landsstyrets behandling av valgstrategi har det blitt gjennomført en omfattende analyse av RVs resultater i skolevalgene 2005. En viktig oppsummering er utregningen av snittoppslutning for RV på alle skoler som har ulike linjer.

Det gir følgende tabell:

Fag (antall linjer)	% RV
Musikk, dans & drama (51)	6,0
Medier (76)	5,2
Formgiving (114)	4,8
Maritime (8)	4,7
Hotell/næringsmiddel (65)	4,4
Kjemi/prosess (14)	4,3
Allmenn (282)	4,1
Design/håndverk (44)	4,1
SNITT ALLE SKOLER	4,0
Elektro (128)	4,0
Trearbeid (17)	3,9
Salg/service (58)	3,8
Mekaniske fag (102)	3,8
Idrett (94)	3,7
Helse/sosial (180)	3,7
Restaurant/mat (45)	3,5
Byggfag (123)	3,3
Service/samferdsel (49)	3,2
Naturbruk (55)	2,9
Teknikk og industri (57)	2,5

Det som tydelig går fram av tabellen er at de akademiske og kulturelle fagene alle befinner seg over gjennomsnittet, med til dels stort avvik. Nesten alle tradisjonelle arbeiderfag ligger under snitt – spesielt peker utdanningene for Teknikk og industriell produksjon seg ut i negativ retning – på disse linjene ligger RV 1,5% under snitt.

Det interessante med skolevalganalysen er at den viser at selv om den enkelte debattant har en god del å si, så er det i like stor grad bakgrunn og klassemessige forhold som spiller inn på ungdommens partivalg. RVs velgerprofil blant ungdommen er i tråd med velgerprofilen blant velgerne for øvrig. Det styrker dermed hypotesen om at RV når ut til et helt spesifikt sjikt i befolkningen.

Oppsummeringsvis kan vi karakterisere RVs velgermasse slik:

RV er et parti for et sjikt i de utdanna lagene i småborgerskapet og de høyt utdanna arbeiderne, ikke for "vanlige arbeidsfolk".

Politisk strategi

1) Overordna klassemessig strategi

I prinsippprogrammet til RV, vedtatt på landsmøtet i 2006, står det i kapittel 7.2: "Det er fundamentalt for RV at arbeiderklassens frigjøring må være dens eget verk. Vi avviser idéen om at arbeiderne kan bli servert frigjøringa ovenfra, fra en sosialistisk elite. Sosialismen må derfor bygge på at arbeiderne gjennom egen organisering for egne interesser både griper makt i samfunnet, og setter seg selv i stand til å styre."

Det er et strategisk problem for RV at vi ikke har sterk appell i nettopp de gruppene i samfunnet vi mener er de sentrale i kampen for et annet samfunn. Ikke bare appellerer vi i dag ikke til dem vi oppfatter som vår "hovedmålgruppe", men den gruppa vi appellerer til er relativt liten.

Skal RV lykkes på kort eller mellomlang sikt å ha valgmessig suksess, og på lengre sikt i å bidra til revolusjon og sosialisme, er det nødvendig for oss å nå ut til større deler av arbeiderklassen.

Det er en grunnleggende kommunikasjonsmessig erkjennelse at budskapet må formes ut fra hva slags målgruppe man har. Både interessefelt, politiske preferanser og estetisk smak påvirkes av klasse-tilhørighet. Det er også viktig å huske at man i utgangspunktet snakker til, og presenterer saker på en måte som er tilpasset folk som er som en selv. Det krever altså aktiv handling å nå ut til nye grupper.

Men arbeiderklassen er ikke ensarta. I forhold til valgstrategi kan vi skissere tre hoveddeler av arbeiderklassen, som alle har sine særtrekk:

1. Produksjonsarbeidere

Denne gruppa omfatter tradisjonelle industriarbeidere, håndverkere og andre involvert i vareproduksjon. Dette er en mannsdominert gruppe (tallmessig og kulturelt), og har lange faglige tradisjoner. I dag står disse relativt langt fra RV, selv om vi i noen unntakstilfeller kan stå sterkt gjennom lokale tillitsvalgte. I stor grad går disse folkenes stemmer til Ap og Frp.

2. Offentlige omsorgsarbeidere

Her finner vi alle "trøste og bære"-yrker: Eldreomsorg, barnehager, skoler, sjukehus osv. Dette er en svært kvinnedominert sektor, med høyere gjennomsnittlig utdanning enn "gutta på gølv" i privat produksjon. SV har utover 90-tallet opparbeida seg en sterk posisjon i denne gruppa, som et resultat av bevisst satsing.

3. Burgerproletarene

Omfatter alle som jobber i den mangslungne jungelen av serviceyrker i privat sektor: Hoteller, restauranter, vaskejobber o.l. Denne gruppa er svært sammensatt: Her finner vi mange innvandrere, side om side med studenter/skoleelever. Organisasjonsgraden og klassebevisstheten er typisk lav.

For et parti med såpass begrensa ressurser som RV vil det være umulig å få til gjennombrudd i alle disse gruppene samtidig. Samtidig skal vi ikke undervurdere betydningen av å holde på det sjiktet vi allerede har et visst fotfeste i. En ensidig satsing på arbeiderprofilering vil kunne redusere vår appell blant dem som i dag støtter oss, uten nødvendigvis å skaffe nye velgere som kan erstatte dem som forsvinner.

Det vil derfor være fornuftig å legge opp til en todelt strategi: På den ene sida blinker vi ut et sjikt i arbeiderklassen vi skal satse på å ekspandere innafor, og utformer materiell, saker og politikk som kan nå dem. Samtidig må vi være tydelige og gjenkjennelige på de feltene våre kjernevelgere er opptatt av, ikke minst internasjonale spørsmål, kvinnesaker og miljøpolitikk.

Trolig vil den mest nærliggende gruppa å satse på være gruppe 2. Dette er det flere grunner til: For det første er dette ei gruppe vi har mye politikk for, både nasjonalt og lokalt. For det andre er dette folk som i utgangspunktet står oss nærmere politisk enn de to andre gruppene – det er dermed ikke utenkelig å vinne flere av dem. Og for det tredje er dette ei gruppe som har mer kulturelt til felles med oss enn ikke minst gruppe 1. Damene i offentlig sektor har jevnt over en del utdanning, og er kulturinteresserte – som oss.

2) Partipolitisk strategi

Landsstyret oppsummerte i forrige periode RVs politiske strategi slik:

"Kjerna til ein politisk strategi for RV under den nye regjeringa ligg i krysningspunktet mellom våre egne politiske styr-

ker, og regjeringas svake punkt. Målet må vera å få etablert RV som den naturlege venstreopposisjonen på desse felta." Denne oppsummeringa står seg i dag, og krysningspunktene kan konkretiseres til disse feltene:

- Miljøpolitikk, ikke minst klima
- Utenriks: Palestina og Afghanistan
- Velferd lokalt/kommuneøkonomi

Selv om det ikke kan være den eneste strategien for RV å drive rein spekkhoggervirksomhet mot regjeringa, er det liten tvil om at en sentral målsetting må være å tiltrekke oss velgere som er desillusjonerte på grunn av regjeringas politikk.

Det er viktig når vi diskuterer disse spørsmålene at vi har et realistisk bilde av hvordan regjeringa blir sett på blant folk flest. Selv om det nok er en god del misnøye, ikke minst i solidaritetsmiljø og blant miljøaktivister, er det liten grunn til å tro på en massiv velgerflukt fra regjeringspartiene til venstre.

Dette synliggjør en annen utfordring for RV: Det er ikke nok at folk blir misfornøye med regjeringa, de må også oppfatte at det finnes positive alternativer til den eksisterende politikken. Det er mulig å hevde at RV ofte stivner i en kritisk rolle, og i for liten grad er i stand til å presentere positive løsninger. Vi kan lett bli smått grinebiterske og negative, et fenomen enkelte har kalt "Vaktbikkjepartiet" eller "Sur Valgallianse". Skal vi vinne mange nye velgere, må vi også framstå som et parti med løsninger og svar, ikke bare avsløringer og kritiske spørsmål.

Siden dette er et lokalvalg, vil det også være nødvendig å gjøre taktiske avveininger i forhold til ulike politiske konstellasjoner i kommunestyrene der RV kan spille en "vippe"-rolle. Disse avveiningene må nødvendigvis i stor grad tas lokalt, da den nasjonale ledelsen i liten grad kan ha nødvendig forkunnskap til å ta informerte valg.

3) Hovedsaker og utforming av materiell

Valg av hovedsaker og grafisk og språklig profil må speile de veivalgene vi har gjort på det overordna planet. Hovedsakene bør velges ut fra avveiningene gjort rundt kontrasten mellom den rådende politikken fra regjeringa og RVs styrker. Profilen bør formes ut fra dem vi ønsker å nå. Tidligere materiell og propaganda har i stor grad vært prega av høyt abstraksjonsnivå, mye

tekst og "hardt" uttrykk. Et eksempel er den sentrale hovedløpeseddelen i forrige valgkamp (teltpluggen). Den er ekstremt tekstrik, og den sentrale illustrasjonen krevde en del tenking for å bli forstått. Det sentrale poenget var også et TAKTISK politisk poeng – RV trengs for å holde igjen for høyrevinden. I kontrast til dette kan vi se på Aps kampanje, med "Vi skal bygge opp", "Vi skal fylle opp" osv, som var lettfattelig og snakket til folk på et konkret nivå. Det var faktisk politikk som ble formidlet (grovt sett: satsing på offentlig sektor). Og det var ganske vellykket – i sentrale arbeiderbydeler i Oslo, f.eks, maktet Ap å tvinge Frp på retrett.

Vår profil bør utarbeides etter tre hovedbud:

- POSITIV vinkling: Vekt på hva vi vil gjøre og få til, ikke hva vi er mot
- LETTFATTELIG framstilling: Budskapet må kunne forstås kjapt
- TYDELIG politikk: Unngå innvikla resonnement, kom til saken.

fakta

LANDSSTYRETS VEDTATTE INNSTILLING TIL STRATEGI

1. RV skal ha som strategisk hovedmålsetting ved valget i 2007 å nå ut til større deler av arbeiderne i offentlig sektor. Denne målgruppa skal prege utforming av alt sentralt materiell, nettsider og valg av profileringssaker. Sekundær målsetting er å holde på de internasjonalt orienterte, antirasistiske og kvinne- og miljøbevisste velgerne som i dag utgjør RVs kjerne.

2. Valgkampen 2007 skal bygges rundt fire politiske stolper, med følgende slagord (og overskrifter):

1. Vi har RÅD til velferd

- Fokus på behovet for økte, skattefinansierte rammer til offentlig sektor, og slutt på nedlegging og kutt i velferd

2. Vi har TID til omsorg

- Fokus på slitasje i omsorgsyrker, nei til privatisering og økonomisk lønnsomhetsstyring.

3. Vi har ROM for mangfold

- Fokus på mer liberal flyktninge- og asylpolitikk, integrering lokalt, og homofile og lesbiske sine rettigheter.

4. Vi har MOT til å gå egne veier

- Fokus på RVs internasjonale solidaritet: Mot krig, for solidaritet med Palestina, mot USA-servillitet, for ny klimapolitikk, mot EU osv.

Økonomisk apartheid, nyliberalismens verdensorden

Attac- Norge har gitt ut bok i høst med Magnus Marsdal som redaktør. Bokas omslag lover oss at vi skal få fakta om nyliberalismen, forståelige forklaringer og fortellingen om Attac.

Av Kristine Nybø

I tillegg til dette får vi introdusert begrepet global apartheid som forsøksvis erstatning for globalisering. Boka består av fem bidrag. Den åpner med et forord av Marte Nilsen og Magnus Marsdal. Deretter følger artikkelen Globalt økonomisk apartheid av Tore Linne Eriksen, hvor han stiller seg selv ti retoriske spørsmål som han svarer på. I det første svaret kommer det fram at han mener at det er et problem at ordet globalisering har flere forskjellige betydninger, og i det siste svaret konkluderer han ikke overraskende med at han vil forkaste globaliseringsbegrepet til fordel for global apartheid. Linne Eriksen mestrer å gi en pedagogisk, velskrevet og grei introduksjon til framveksten av begrepet globalisering som absolutt lever opp til bokomslagets reklame om at boka inneholder forståelige forklaringer. Likevel er ikke artikkelen fullstendig overbevisende i sin misjon, det blir litt for forutsigbart og konklusjonen kunne like gjerne vært at globalisering er intet annet enn gammeltdags imperialisme. Noe av grunnen til at globaliseringsbegrepet har overlevd tross 7 år med globaliseringskritikk er nok nettopp at det er et begrep som inneholder mange forskjellige elementer og ikke er endimensjonalt.

Som tittelen lover så inneholder boka fra Attac selvsagt et bidrag om nyliberalismen, dette bidraget er skrevet Magnus Marsdal og Bendik Wold og baserer seg på kapitlet om nyliberalisme i boka deres

Tredje Venstre. I tillegg har Attac innhentet to utenlandske bidrag med hovedvekt på økonomi. Alan Freemann har en nokså deskriptiv artikkel om perioden 1980 til 2000 og viser hvordan de rike landene blir rikere og rikere på bekostning av de fattige, fine figurer og mye statistikk for de faktaorienterte. Erik S Reinert etterlyser nye økonomiske teorier til erstatning for tradisjonell markedsliberalistisk økonomisk teori, artikkelen har fått den fengende tittelen 'teoretisk utvikling' og er nok den artikkelen som i minst grad lever opp til bokas ellers ganske åpenlyst propaganderende karakter.

Marte Nielsens avsluttende "historien om Attac" redder imidlertid inn dette igjen, det er modig av henne å påta seg et så ambisiøst prosjekt som å skrive historien om Attac i og med at det har vært en mangslungen og motsetningsfylt historie. Den turbulente oppstarten blir nevnt, men hun konkluderer raskt med at dette gikk fort over og nå er alt fint. Hun utelater å nevne at mange av de miljøene som var med i oppstarten Attac ikke lenger er med. Jeg savner dessuten en drøfting av at den globaliseringskritiske bevegelsen i Norge er nede i en bølgedal når det gjelder oppslutning gjennom mobilisering. Siden 10 000 demonstrerte mot verdens-

banken i Oslo i 2002 mot har det ikke vært mye Attac har mobilisert til før initiativet Oslo 2005 i forkant av valget kom til og samlet i underkant av 3000 på Youngstorget. Poliitiets voldelige linje overfor demonstranter i de globaliseringskritiske demonstrasjonene kan neppe være den eneste forklaringen på denne bølgedalen siden Oslo 2002 var en fredlig affære tross massemedias forsøk på å skape hysteri på forhånd. På tross av at jeg savner noen ting i artikkelen til Marte Nilsen så synes jeg hun kommer hederlig ut av det og klarer å komme inn på de mest sentrale elementene.

Boka kan bestilles hos ATTAC::

www.attac.no

Julegratiale til overs? Gi det til RU!

Rød Ungdom har de siste årene slitt med en noe ustabil økonomi, men er nå på vei ut av hengemyra etter en skikkelig oppvask i finansene.

Men, for å sikre oss mot å havne i et slikt uføre igjen, mener vi det er lurt å forsøke å bygge opp en sunnere økonomi på sikt. Og hvordan skal vi klare dette? Jo, ved hjelp fra dere som har blitt voksne, ansvarlige og kanskje til og med har vært så borgelige at dere har skaffet dere fast inntekt.

Etter inspirasjon fra RVs RødReven har vi derfor bestemt oss for å starte vår egen innsamling av kapital fra sympatisører. Siden navnet RødReven allerede var tatt fant vi ut at RedDragon, eller RødDragen var det mest nærliggende å ta.

RødDragen fungerer etter samme prinsipp som RødReven. For å støtte Rød Ungdom betaler man inn et valgfritt beløp hver måned. Dette kan være alt fra 10,- til 1000,-. I første omgang går pengene vi får inn til RødDragen uavkortet inn på Rød Ungdoms valgkampfond og kan dermed ikke brukes til løpende utgifter i organisasjonen. Vi håper du ønsker å bidra til at vi kan få oss litt finansielle muskler til å drive valgkamp med, og for å sikre den enorme veksten vi har opplevd de siste årene.

Dessuten vil din skjerv, uansett om den er stor eller liten, være et verdifullt bidrag til å slå tilbake den internasjonale monopolkapitalen og innføring av et klasseløst samfunn!

Den utpekte kontoen vi håper å se pengene renne inn på er 1645 1332 671. Autotrek er tingen!

Nytt parti. Arbeidarparti?

Drit i nynorsk, drit i miljøvern og sist men ikkje minst; ingen bryr seg om burhøns! Arbeidarmakt må vera det ny partiets absolutte hovudfokus.

Av Jørgen Hamre Sveen, fagleg ansvarleg i Raud Ungdom

Når vi nå skal laga "Det Nye Partiet" må det vera rom for å tenke nytt. Mange har drivi med dette prosjektet, og med fare for å støte enkelte, kan man vel si at 1,2% på meiningsmålingane ikkje tyder på at alt er gjort rett. Korleis skal vi snu denne trenden, og kva må gjørast for å klare å gjøra framsteg allereie ved valet i 2007?

Fleire og fleire blir nå gjort oppmerksom på den relativt snevre, og nokså politisk ukorrekte samansetninga av menneske som utgjør RV-veljarane (Partisekretær Pål Hellesnes la på RVs siste Landstyre-møte fram ein analyse av den gjenmnomsnittlege RV-veljaren). Den velmeinande middelklassen er for så vidt koseleg den, men kjem aldri til å kunne utgjøra ei viktig politisk kraft i Noreg. Til det er den rett og slett ubrukeleg.

Skal vi bygge eit slagkraftig revolusjonært parti trengs det eit einaste sjikt: Arbeidsfolk! Ikkje berre fordi dei er flest og ergo taktisk riktig, men særleg fordi at det er politisk riktig å tufte eit revolusjonært parti på denne gruppa. Så kvifor når vi ikkje desse folka i dag?

RV-pakka. For svær, for vid og for fjern. Eg trur vi kan finna mye av svaret på det i RVs bodskap og propaganda, og ikkje minst fokus (fråværet av fokus), som pregar RVs andlete utad. Eit altfor omfattande bodskap, samt ei altfor stor vektlegging av verdikampar/særkampar, trur eg er oppskrifta på at klassefokuset/klasseimaget er nødt til å drukne.

RV framstår (Og er) ekstremt engasjerte i tusen politiske spørsmål. Dette mangfaldet av engasjement vil eg sjølvsagt ta vare på i eit nytt parti. Det er blant anna viktig for å utforme ein god heilskapleg politikk. Men eg trur rett og slett det blir for mye å gapa over for folk. Når ein RV-er er på TV eller i skoledebatt, er det viktigare for ho å hugse på heile smørbrøddlista, enn kva slags heilskapleg inntrykk folk sitt at med.

Eg meiner vi enkelt kan (Utan å «glømme» masse politiske saker) prøve å sjå kva slags progressive verdiar som faktisk finst. Kva bra meiningar delast av mange menneske i Norge. Eg meiner det primært er to: Politkarforrakt og rikingforrakt. Folk liker ikkje sjefen sin, og folk liker ikkje rikingar. Kvifor speler ikkje RV på det.

Og erstatte ei RV-pakke, som sprikar i alle moglege retningar, med ein målretta propaganda som handlar om at arbeidsfolk bør ha meir makt i Norge er det første steget på vegen mot aukande oppslutning.

For eksempel:

«Arbeidsfolk i Norge sitter på enorme kunnskaper. Problemet i Norge i dag er at rikingene og politikerne ikke respekterer denne kunnskapen. Derfor: Stem RV! Fordi folk veit best!»

Boligaksjonister organiserer seg

Høsten 2004 ble de kommunale boligene i Mor Gohjertas vei 23 på Bjølsen lagt ut for salg, men i oktober ble bygården okkupert og høyrebyrådet salgsiver møtte motstand. Nå er Mor Gohjertasvei solgt for lengst, men flere av de som var med på okkupasjonen jobber fortsatt med boligpolitikk gjennom AKTBO.

Av Kristine Nybø

Anne Rita Anndal var med på okkupasjonen av Mor Gohjertasvei og er nå nestleder i Aktbo.

- Jeg ble med på GoHjerta ved en tilfældighet, jeg trengte et sted å bo, og fikk et rom der. I løpet av de seks månedene jeg bodde der gikk det opp for meg hvor ille den kommunale boligpolitikken i Oslo er, forteller Anne Rita

Hva er egentlig Aktbo?

Aktbo ble oppretta i 2002 av boligaksjonister. Målet var å jobbe med boligsaken og å jobbe med opprettelse av alternative boligløsninger gjennom organisasjonen. Aktbo ble med i den nasjonale satsingen "Prosjekt bostedsløse", og har mottatt økonomisk støtte fra statlig hold. Aktbo er en organisasjon som gir medlemmene muligheter til å jobbe med sine boligprosjekter eller med boligsaken generelt. Etter GoHjerta-okkupasjonen ble flere av beboerne engasjerte i Aktbo, og 3 av disse sitter nå i styret. Imidlertid har det vært lite oppslutning om organisasjonen de siste årene og aktiviteten har vært

varierende. Organisasjonen har også blitt kritisert for måten den har blitt styrt på. Det har imidlertid vært en del utskiftninger i styret det siste året og det har skjedd forandringer, det sittende styret jobber med å bygge opp tillit til organisasjonen, og med å øke medlemsmassen.

- Vi ønsker å vise folk at det ligger muligheter i en organisasjon som har markert seg i boligsaken, sier Anne Rita. - Aktbo kan brukes som et redskap til å realisere prosjekter. Det er ikke lett å prøve å få til noe her i Oslo, boligmarkedet er veldig vanskelig, og det er lite rom for alternative løsninger. Men kanskje kan det å engasjere seg i Aktbo gjøre det litt mindre vanskelig å realisere alternative boligprosjekter. Medlemmene kan dessuten søke penger til egne prosjekt gjennom organisasjonen; ting som er lettere å gjøre gjennom en organisasjon enn å gjøre alene.

- Det nye styret i Aktbo har flere prosjekter på gang i tillegg til at vi har brukt endel tid på å bygge opp organisasjonen internt, sier Anne Rita.

Styret har i høst samarbeidet med AdBus-ters om en utgave av magasinet Vreng, som skal utgis etter jul. Andre prosjekter er en spørreundersøkelse for husokkupanter, som er et samarbeid mellom Aktbo og Høgskolen i Oslo. Aktbo jobber dessuten med en kampanje for å synliggjøre boligspekulasjon.

Byøkologi og øko-gård

- Hvordan ble du interessert i boligpolitikk, og hvorfor ble du med i Aktbo?
- Som sagt ble jeg med på okkupasjonen av Mor Gohjerta. Etter GoHjerta har jeg vært med på en annen okkupasjon, Ormsundsveien 14, som også er kommunalt eid. Med hjelp av RV fikk vi den saken opp i bystyret, og fikk tilslutt flertall for at huset skal forbli kommunalt og at det skal startes et byøkologisk prosjekt der. Men byrådet er lite villige til å igangsette prosjektet, så huset står fremdeles tomt. Etter å ha jobba med Ormsundsvei-saken

bestemte jeg meg for å engasjere meg i Aktbo, fordi å jobbe med boligsaken gjennom en organisasjon gir muligheter for å jobbe på en annen måte enn å kun jobbe som enkeltperson.

- Hvem kan bli medlem i aktbo, er den bare for bostedsløse?

- Alle slags enkeltpersoner og organisasjoner kan bli medlem i Aktbo, og lokallag kan søke medlemskap. Nå har vi tre lokallag som er mer eller mindre aktive.

Et av lokallagene er en økologisk gård på Gjøvik. Beboerne har vært med i Aktbo fra starten av, og gjennom organisasjonen bygde de opp et nettverk som hjalp dem til å realisere boligprosjektet sitt. Det er nå 6 beboere på gården, som har vært bostad siden i vår. Beboerne er tidligere uten fast bopel, og etterhvert vil de øke kapasiteten på gården slik at flere kan flytte dit. Anne Rita vil gjerne at flere blir medlemmer og aktive i Aktbo. - Jeg vil at folk skal se Aktbo som et redskap, og jeg vil at folk skal bruke Aktbo! avslutter Anne Rita.

Mer om Aktbo:
www.aktbo.org

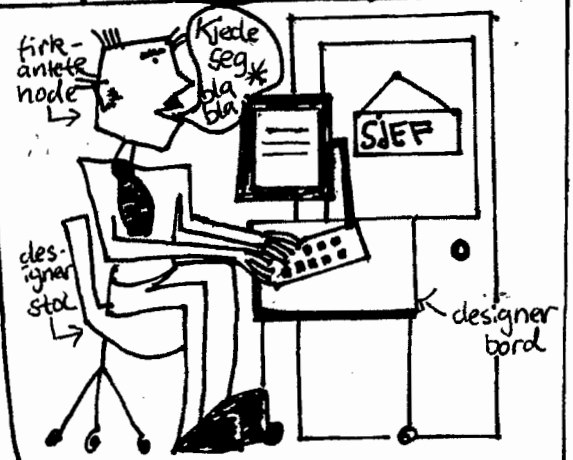
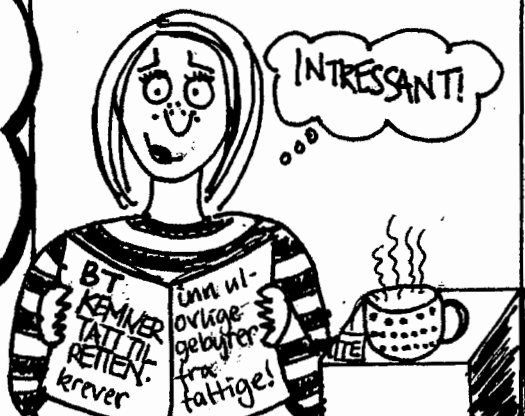
I TRÅBBEL Hos: KEMNEREN

2. DAGER SEINERE:

FOR HISTORIE:
FRK. WATSON FIKK
RETSKATT PÅ
6000,- SK REKKES
GRU!
MEN SOM LOV-
LYDIG BØRGER
SOM SER SIN
SKATTEPLIKT.
ØNSKER HUN Å
BETALE, MEN SÅ
VAR DET BARE
DET AT.....

* Hvis vi gir etter for en, må vi gi etter for alle. Nei vi må sette foten NED!

* elle, melle: hvem skal jeg plage nå rett for jul? Herr Riber-Steinkopf med skatteparadis på Cayneman Island, eller Frk. Watson som betaler sin rettskatt 12 dager forseint? elle, melle....

AWI

B-post

Retur:

Opprør v/RV

Osterhausgata 27

0183 Oslo